

عنوان مقاله:

بررسی اثر فعالیت بدنی و نوبت کاری بر روی زمان واکنش

محل انتشار:

سومین همایش دوسالانه ارگونومی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

فاطمه نجفی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

احسان اله حبیبی - استاد گروه مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشجوی علوم پزشکی اصفهان

عاطفه محمودی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت حرفه ای، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

خلاصه مقاله:

شیفت کاری به طور معمول به تقسیم ساعات کاری بین 2 گروه و یا بیشتر به منظور پوشش زمان مورد نیاز برای انجام کار گفته می شود. نوبت کاران افرادی هستند که خارج از ساعت معمول کاری (7 صبح تا 6 عصر) کار میکنند. نوبت کاری باعث کاهش عملکرد شناختی میشود و داشتن فعالیت بدنی منظم باعث بهبود فرایندهای شناختی میشود. هدف از انجام این مطالعه بررسی اثر فعالیت بدنی و نوبت کاری بر روی زمان واکنش می باشد. در این مطالعه 62 نفر از کادر درمان بیمارستان عیسی بن مریم اصفهان شرکت کردند فرایندهای شناختی (تعداد پاسخ صحیح، تعداد پاسخ غلط و زمان واکنش) به وسیله دستگاه زمان واکنش و فعالیت بدنی به وسیله پرسشنامه استاندارد بک (شاخص ورزش، شاخص رفاه و شاخص کار) و وضعیت نوبت کاری به وسیله پرسشنامه استاندارد وضعیت نوبت کاری بررسی شد. از آزمون آماری anova با مقدار معنی داری ($pvalue = 0.05$) استفاده شد متغیرهای فرایندهای شناختی و فعالیت بدنی با وضعیت نوبت کاری آنالیز شدند و تنها شاخص ورزش فعالیت بدنی تفاوت معنی داری با وضعیت نوبت کاری داشت ($pvalue \leq 0.05$). و مقدار فعالیت بدنی در افرادی که شیفت ثابت صبح داشتند بیشتر از افرادی که دارای شیفت چرخشی بودند و فعالیت بدنی و متغیرهای فرایندهای شناختی با نوع چرخش شیفت کاری مقایسه شد که تفاوت معنی داری نداشتند. شیفت های کاری طولانی مدت باعث خستگی فرد میشود که میتواند باعث افزایش زمان واکنش شود فعالیت بدنی باعث کاهش زمان واکنش میشود این مطالعه نشان داد که فعالیت بدنی کادر درمان برای تاثیر بر زمان واکنش و کاهش مقدار آن کافی نیست.

کلمات کلیدی:

زمان واکنش، فعالیت بدنی وضعیت نوبت کاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/878597>

